

ADAMITA (6) *sb m*

Wszystkie a jasne.

pl N adamitowie (1) *BielKron*, (*lat.*) adamite (1) *KromRozm I*. ◊ *G* adamit(o)w (3). ◊ *A* adamity (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Członek sekty gnostyków powstałej w II w. (6): TEgo czału sektá Adámitow byłá/ Bogu y ludzyom brzydliwa *BielKron* 185, 185 [2 r.], 468v; A tym [*Iż wszystkie rzeczy czyste czystym Tit* 1/15] Adamithe: ktorzy sye miedzy łobą mnożyli/ błędu swego podpyeráli *KromRozm I* M2; Co było sprostnyeyśsego nád Cerdoniany/ Gnoftyki/ Valentyniany [...] Adámity *KromRozm III* Cv.

Cf **ADAMIJANIN**

TG